

tagender ville blive forstyrrede, hvorved for Exempel, for at jeg skal nævne ogsaa en anden Ting, Søgersborg Dyrehave og Charlottenlund Skov maa ryddes bort foruden mindre Anlæg, alt dette er efter min Mening meget store Onder. Men naar man saa tænker sig denne Befæstning og tænker sig, at den skulde benyttes, — thi derfor er det jo, at man vil anlægge den —, hvilken Odelæggelse af en stor Del af Hovedstaden vilde ikke dermed følge, og hvilke uudsigelige Lidelser vilde ikke Kjøbenhavns Befolkning være udsat for? Dette er for mig endnu langt betydeligere end det, jeg først nævnte, nemlig Hensynet til de store Anlæg og vore Kunstskatte, dette Hensyn til de store Lidelser for Befolkningen, som vilde blive en Følge af, at Befæstningen skulde komme til at gøre den Nytte, hvorfor den anlægges. Dette staar for mig som noget saa Betydeligt, at kun dersom en saadan Befæstning kunde medføre det, som de ærede Forsvarere af dens Anlæg antage, at den vil kunne, vilde jeg sige, at man maatte høre sig herfor; disse Onder maa være forsvindende, dersom virkelig den egentlige Hensigt med Kjøbenhavns Befæstning lader sig gjennemføre. Dersom jeg, efter at have hørt med Opmærksomhed paa alle de Medlemmer, der have udtalt sig om Nødvendigheden af Kjøbenhavns Befæstning, kunde overbevise mig om, at den Hensigt, hvori man anlægger den, kunde opfyldes tilfredsstillende, saa vilde jeg sige, at man maatte tage den, saa maatte man høre sig derfor, da vilde det være nødvendigt, hvor store Onder det end i forskjellige Retninger maatte medføre, at gaa dertil. Men jeg har med min bedste Villie og min fuldeste Overbevisning, ikke kunnet erkjende, at denne Hensigt kan opnaas. Lader os huse paa vort lille bitte Lands Størrelse i Sammenligning med den Magt, som vil overvinde os. Jeg har hørt ærede Talere nævne Frankrigs Exempel og henvise os til, hvorledes man i Frankrig offerer Millioner paa Forsvaret; men naar jeg har hørt dette, har jeg hos mig selv tænkt paa Jablen om Øen og Frøen, paa Frøen, der vilde puste sig op til at blive en Øe, og som vedblev at puste sig op, til den revnede. Jeg har ikke kunnet høre paa disse store Talere og Henviisninger til Frankrig overfor det lille Danmark, uden at denne Jabal randt mig i Sinde. Det gaar ikke an at sammenligne os med de store Magter (Brig: I Patriotisme!) Det ærede Medlem skal ikke tale om Patriotisme, den haaber jeg, at han vil indrømme mig at have i samme Grad, som han selv har den, altsaa er denne Bemærkning overflødig her. Jeg fordrer den samme Anerkjendelse for min Patriotisme, som det ærede Medlem for sit Bedkommende gjør, og derfor forekommer det mig, at dette Ord var temmelig ubetimelig brugt . . .

Formanden (Krabbe): Jeg haaber, at det ærede Medlem, der afbrød Taleren, ikke

har havt den Mening med sin Afbrydelse, som blev opfattet af den ærede Taler, men imidlertid vilde det være heldigt, om Afbrydelsen ikke var flet.

Brig: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden (Krabbe): Jeg kan ikke give Ordet til det ærede Medlem, medens Taleren har det.

J. A. Hansen: Jeg har udtalt min personlige Overbevisning, og jeg nærer ligesaa varm Fædrelandskærlighed og fordrer anerkjendt for mig ligesaa stor Patriotisme som noget andet Medlem. Det er netop, fordi jeg efter min inderste Overbevisning har følt mig drevet til for første Gang at udtale min Mening om dette Spørgsmaal i denne Sal, at jeg har troet nu at maatte gjøre det; men jeg gjør det dog med en Forvaring. Hvis jeg overhovedet skulde komme til at sidde i flere Samlinger i denne Sal, og dersom jeg kom til at stille mig anderledes, fordi man vilde fremstille Kjøbenhavns Landbefæstning i Spidsen for de Foretagender, der skulde ske, og jeg da ikke kunde gaa med dertil, saa vil jeg forvare mig imod, at man henviser til, at jeg har stemt for den foreliggende Sag baade i denne og i forrige Samling. Thi jeg siger her, at dersom dette Forslag vedbliver at stilles i Spidsen for de Foretagender, vi skulle udføre til vort Fædrelands Forsvar, dersom det ikke viser sig, naar vi skulde faae Sagen for igjen, under hvilken som helst Form det end sker, at man trækker Forslaget om Kjøbenhavns Befæstning tilbage og ikke faaledes som nu stiller det i Spidsen, saa vil jeg ikke oftere kunne gaa med til det, der her foreligger.

Brig: Jeg skylder det ærede Medlem, der nu talte, den Erklæring, at det ved den Afbrydelse, jeg nys tilfod mig, ikke paa nogen som helst Maade faldt mig ind at tvivle om hans Patriotisme. Min Mening var kun med Hensyn til den Sammenligning, der var gjort med Frankrig, at ville sige, at den naturligvis ikke gjaldt vor Størrelse, men gjaldt det, at vi kunde være lige saa patriotiske som Frankrig. Det var altsaa flet ikke nogen som helst Hentydning til det ærede Medlems Stilling eller Patriotisme, jeg gjorde.

Thomsen: Jeg skal følge det Exempel, der er givet af den ærede Ordfører for Hvertallet (Bjessen) ved at være overordentlig kort. Jeg tror ikke, at det nyiter synderlig meget at vende tilbage til Enkelthederne i de Forslag, der have ligget for, eller at vende tilbage til Enkelthederne i Forslag, som kunne forventes engang senere i Tiden at ville komme til nærmere Forhandling; det er af denne Grund, at jeg skal